

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1368 26 tháng 9 năm 2021

Trông chờ

*Trông chờ tin quý Trời ban chiếu
Tự nguyện thực hành tỉnh đạt siêu
Điêu tiến thân tâm về nguyên lý
Qui nguyên tình đẹp rõ tình siêu*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Chuyện nào là chuyện của chính mình?*
- 2) Những người thích người này không thích người khác thì sao?*
- 3) Được làm người là đã sung sướng rồi sao lại còn ám ức?*
- 4) Làm việc đạo nên dùng cá tánh hay không?*
- 5) Làm việc đạo mà còn đố kỵ lẫn nhau thì sao?*
- 6) Làm sao mới thoát khỏi vòng lao lý?*
- 7) Xưng danh là người tu thiền Vô Vi mà còn sân si bực tức tại sao?*

1) 01-07-95

Hỏi: Chuyện nào là chuyện của chính mình?

Đáp: Thừa chuyện nhịn nhục và sửa mình là chuyện của chính mình. Có sửa mình thì sẽ có cơ hội phục vụ. Còn ngược lại thì chỉ có tiêu hao và phá hoại thôi. Từ gia đình cho đến xã hội cũng không ngờ được.

Kệ:

*Lòng vòng tạo khổ chẳng ra chi
Mê loạn tâm không ứng kịp kỳ
Trì trệ trong vòng qui lục đạo
Tham dâm khó khổ tạo đề thi*

2) 02-07-95

Hỏi: Những người thích người này không thích người khác thì sao?

Đáp: Những người còn thích người này không thích người khác, là bản chất keo kiệt của người chưa tự tháo gỡ được, mức tiền thanh nhẹ hướng về Vô Vi đang bị dậm chân tại chỗ, thường hay phê bình và chỉ trích người mà không hiểu lấy chính mình

Kệ:

*Tâm thức không lành muốn tiến nhanh
Bôn ba lận đận chẳng hòa thanh
Chạy tông chạy tộc không đường lối
Khó hội chung vui khó thực hành*

3) 03-07-95

Hỏi: Được làm người là đã sung sướng rồi sao lại còn ám ức?

Đáp: Thừa làm người chưa biết được vị trí của chơn tâm lúc nào cũng còn ám ức từ việc nhỏ cho đến việc lớn, khó tu khó tiến, khó yên cõi lòng

Kệ:

*Suốt đời chẳng được thông dong tiến
Khó khổ trong tâm tự cảm phiền
Ác ý không thành tâm loạn động
Mưu mô đủ thứ chẳng còn yên*

4) 04-07-95

Hỏi: Làm việc đạo nên dùng cá tánh hay không?

Đáp: Thừa làm việc đạo không dùng cá tánh lo âu và sanh chuyện, phải hướng theo nguyên lý của Trời Đất mà hành sự, thì việc làm mới tốt được. Nói sao làm vậy, một lòng một dạ, thì mới có cơ hội cống hiến cho quần sanh

Kệ:

*Tâm thành mọi việc đều thành quý
Khai triển tâm linh thức hợp thì
Phật pháp vun bồi tâm chẳng thức
Tham thiên nhập định mới qui y*

5) 05-07-95

Hỏi: Làm việc đạo mà còn đổ kỵ lẫn nhau thì sao?

Đáp: Thừa làm việc đạo mà còn tranh chấp đổ kỵ ty hiềm, thì sẽ làm ô nhiễm đạo pháp, tạo tội chứ không tạo phước, dù làm bao nhiêu đi nữa cũng uổng công dã tràng

Kệ:

*Thực hành đứng đắn chẳng miên man
Cứu giúp không ngừng chẳng thờ than
Trí ý thông thương chẳng động loạn
Từ quang thanh nhẹ chẳng lo bàn*

6) 06-07-95

Hỏi: Làm sao mới thoát khỏi vòng lao lý?

Đáp: Thừa dứt khoát tu học và sửa mình thì mới thoát khỏi phần lao lý của nội tâm, biết được hướng ngoại lo âu là điều không cần thiết cho việc tu thiền

Kệ:

*Dứt khoát tâm linh tự cảm yên
Đời là tạm cảnh chẳng lo phiền
Tay không đã đến tâm không động
Giải quyết nội tâm cảm thấy yên*

7) 07-07-95

Hỏi: Xưng danh là người tu thiền Vô Vi mà còn sân si bực tức tại sao?

Đáp: Thừa xưng danh thực hành Vô Vi mà còn sân si bực tức là thiền ít và chưa sửa tâm hướng thượng, chưa phát triển tâm từ bi vẫn còn bực tức vì ngoại cảnh, nếu thực hành đứng đắn thì nội tâm phát triển, tập quán cũ sẽ được tiêu tan và thực hành sáng suốt, nhịn nhục thăng hoa, quý trọng mọi người thì chẳng có sân si

Kệ:

*Tâm vui tiến hóa hợp thì tiến
Chẳng có sân si chẳng có phiền
Dẹp bỏ trần tâm trong dứt khoát
Thương yêu tha thứ tự sống yên*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Thương em

*Thương em, anh nhớ em hoài
Tâm em rục rở như ngày vinh quang
Tình em sống động lại sang
Nhớ em, anh phải đàng hoàng hơn xưa
Nhớ em, anh khóc như mưa
Tình em cao đẹp, tình ưa luật Trời
Thương em thức tỉnh hợp thời
Trời cao biển rộng nơi nơi anh chờ.*

Lương Sĩ Hằng.

Frankfurt, ngày 23/9/93

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

MINH GIÁC

Cabramatta, ngày 9, tháng 12, năm 1984

Thưa các Bạn,

Hôm nay là ngày cuối với sự hiện diện của tôi tại Sydney, và cùng chung thiền giác với các bạn trước khi tui sẽ rời khỏi nơi đây đi thủ đô Úc Châu, là Canberra. Duyên lành và mọi sự ân độ của Bê Trên đã cho chúng ta có cơ hội tái ngộ trong tình thâm huynh đệ, tử muội, cộng với sự dày công cố gắng tu học của chúng ta : mọi người chúng ta đều khao khát và đang tìm con đường trở về với chính ta, trước khi trở về nguồn cội.

Với một phương pháp thực tế mà chúng ta đã tự thực hành bao nhiêu ngày tháng, rồi mới cảm nhận đây là phương pháp quý của chính mọi cá nhân để giải tỏa mọi sự phiền não sai quấy, trong đường lối thực hành chớ không phải dùng lý thuyết và không hành.

Mỗi người của chúng ta, trước khi bước vào phương pháp tu thiền của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, đều đã cảm thấy cuộc đời chúng ta chưa làm gì hữu ích cho chính ta. Cũng có khi chúng ta chán ngán cuộc đời, thấy cuộc đời đã phụ bạc chúng ta, và chúng ta muốn từ bỏ nó, cho nên bước vào tìm một lẽ lối tu học để khôi phục lại sức khỏe đã mất từ bao nhiêu năm đã giáng lâm xuống thế gian, tranh đua, ước vọng, nhưng mà rốt cuộc không làm được gì kết quả cho chính ta.

Ở thế gian này, tình yêu là quan trọng : mỗi tuổi trẻ lớn lên, mọi người xa cách gia đình, vắng tình yêu, muốn khôi phục ; nhưng mà rốt cuộc, chúng ta đạt được tình yêu, khôi phục tình yêu, nhưng mà rốt cuộc không có tìm ra hạnh phúc. Cho nên, chúng ta thấy rằng chúng ta đã mất sự quân bình,

không giúp được ta : sự mong muốn đã thúc đẩy và đưa chúng ta đến càng ngày càng sâu, càng tăm tối, và không giải thoát cho chính mình được ; làm cho ta tiêu hao, và sinh lực thăng hoa càng ngày càng lụn tàn bế tắc ; rồi chúng ta thấy tự trách lấy ta nhiều hơn.

Những sự mong muốn ở thế gian, con người đều có khả năng làm được ; thậm chí đến ngày hôm nay chúng ta có thì giờ rảnh, đọc lại những vần thơ của những người đi trước, để tả cảnh Hằng Nga yêu thương quý báu, nhưng mà ngày hôm nay nhân loại đã đạt tới trình độ có thể bước thẳng lên cung trăng. Yêu cung trăng, yêu cảnh đẹp, yêu sự thanh nhẹ, yêu sự bèn bĩ sáng suốt mà chúng ta đã tưởng rằng không bao giờ chúng ta có thể đạt chân tới đó. Ngày hôm nay loài người đã tìm được con đường có thể đem thể xác này lên chỗ mình muốn đến. Nhưng mà đến đó rồi, phần hồn của hành giả cũng thấy khao khát nó nữa : “Khi tui đã đến được cung trăng rồi, tui trở về với mặt đất, tui thấy tui vẫn còn bị hãm dọa bởi sự sanh, lão, bệnh, tử, khổ. Tui thấy tui đang thiếu tình thương, thiếu khả năng, và không thể xây dựng được cho chính tôi.”

Cũng có người bỏ cái sự ham muốn đó, và đi tìm chân lý trong tâm thức : tìm đường đi tu để tìm ra sự vĩ đại tốt đẹp của cả càn khôn vũ trụ đã có sẵn : những việc đó ẩn tàng trong tâm thức của chúng sanh, cho nên chúng sanh đã mòn mỏi hướng ngoại, và đã tìm ra một con đường mà vật chất dễ khám phá sự thật của vật chất. Nhưng mà muốn khám phá sự thật của vật chất thì phải có phần hồn sáng suốt thiêng liêng, mới thật sự đưa vật chất đến nơi mong muốn. Những nhà khoa học gia không có phần hồn cũng có sự sáng suốt, làm sao chế tạo được vệ tinh lên cung trăng ? Tại sao khi lên tới cung trăng, ý họ tưởng là thân họ bay ? Đó ; chúng ta mới thấy cả 2 khối : khối nhẹ làm trời, khối nặng làm đất : ý tưởng là được bay bổng ; mà thể xác của thể gian lên đó cũng giảm từ nặng đi tới nhẹ. Có phải khinh khí không ; phải cái hơi nhẹ ở bên trên có thể bế bổng đưa vật chất vượt lên cao được ? Nhưng mà luôn luôn cộng với ý chí vô biên bất khuất ; đó là của khoa học. Cho nên, những người đã đạt đến những cảnh giới đó lại cảm thức phần hồn.

Ngày hôm nay chúng ta ở trên mặt đất này, chúng ta mới thấy rõ ràng trước kia chúng ta từ địa ngục đi lên, từ bên trên đi xuống ; đó. Hai giới đã đánh thức chúng ta chứng minh tâm trí của chúng ta từ địa ngục đi lên thì chúng ta thấy rằng mọi sự đều hay, đều quý, đều tốt ; mà si mê trong cái cảnh vật chất, nhờ đó nó khuyến khích chúng ta trong cái tham lam, tiền hóa, đua đòi, cho nên khai thác núi này, biển nọ, để tìm lại thực chất đời đời bất diệt.

Rồi từ trên kia giáng lâm xuống thế gian mà kẹt vào trong cái thể chất của thế gian, thì sử dụng sự khôn ngoan độc tài để khống chế người khác. Chúng ta thấy ở thế gian có hai loại người : một loại người chỉ tay năm ngón để điều khiển tất cả mọi sự việc : lợi dụng sự sáng suốt, lạm dụng tình thế, củng cố địa vị, càng ngày tâm hồn bị sa sút, tạo nghịch cảnh, tạo đối phương chống đối chính mình, mà không hay, tưởng là việc làm của ta là đúng, là phải ; cho nên, càng đắm chìm và không có lối trở về với chính họ. Còn người từ ở dưới đi lên, bị trừng phạt, và lên thế gian này sợ lắm, hạng nhất là sợ tất cả những hình nộm, cho nên bày ra sự cúng bái, sợ lắm : cái gì thu hút là sợ, cái gì nói phạm tội là sợ ; lắm khi sợ một cách mù quáng, rồi đâm ra điên khùng : ma có giáng lâm giáo dục, cũng sợ ; Tiên, Phật, cũng sợ ; người đòi hung hăng, cũng sợ ; không thấy được cái phần Hồn bất diệt, và không mở được cái thức hòa đồng để chúng sanh ; cho nên trở nên chậm tiến, rồi sống trong sự tự ái eo hẹp, si mê động loạn. *(còn tiếp)*

Đề tài suy gẫm

Khổ không mình khổ làm sao đạt?

Ở thế gian xuống đây học bài mà không hiểu được bài vở, cứ than là khổ. Cái khổ của thế gian là cái bài vở. Một người học sinh vô trường, ông thầy đưa bài là cái con đường dẫn tốt cho nó tiến, nhưng mà nó cảm thấy khổ; nó cảm thấy buồn ngủ; nó cảm thấy nó mệt mỏi trong cuộc hành hương của nó. Ở thế gian này tu cũng vậy, tất cả nhân loại ở thế gian đều có cơ hội tu, có cơ hội tiến hóa: trong nghịch cảnh để tiến hóa, tìm hiểu lấy mình. Bởi vì con người đã giới hạn bởi Trời Đất: nó bao gồm có tim, gan, tỳ, phế, thận; thì trong đó nó là đại diện cho Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, hòa hợp với càn khôn và vũ trụ. Mà trong cái cảnh tham, sân, si, hi, nộ, ái, ó, dục hiện tại ở thế gian thì mọi người đã thấy: có nghịch là có thuận. Nhưng mà cái bài nghịch phải học, rồi trả bài, rồi thấy nó nhẹ nhàng. Mà bài thuận đây rồi nó có thể đi tới Cha nó. Thiếu gì người, làm công chúa cũng chán, mà làm vua cũng chán, và làm ông nhà giàu cũng chán, rồi cuộc rồi thằng khổ nó cũng chán. Là tại vì sao? Là tại vì nó không học bài, tại nó không tiến tới một chút. Người có tiền, có của, phải thực hiện mọi tình thương và đạo đức; sự đó là một phần phương tiện để dẫn cho chúng ta tiến hóa. Chúng ta không chịu nắm đó mà để đi tới một bước nữa, là vì tất cả mọi người... thì mới thấy rõ là mọi người đã bị bệnh.

Những người giàu có phải thực hiện tới một bước nữa mới là tiến hóa được. Nhưng mà nhiều người lại không. Thấy đó chán quá không, không làm, rồi thấy của cải trên hết, rồi ôm lấy, nuôi dưỡng cái bản tánh tâm tối, không thấy mình, không hiểu họ, rồi độc tài. Đè bẹp người này, đè bẹp người kia, không chịu dẫn giải, rồi không chịu giúp đỡ, không đưa mọi người đi tới sự thật.

Thành ra đi lên hay là đi xuống? Rồi cuộc rồi cũng đi xuống. Được một cái cơ hội tiến tới đó 70%, nhưng mà còn 30% không chịu đi, là cũng vẫn lui lại. Chớ đâu phải giàu có rồi phát tiên chúng mình đâu! Chính nó phải đi tới, trong cuộc hành hương của nó. Cũng có nhiều người khổ, mà tới đó than khổ, cũng chán nản, cũng không khác gì một ông nhà giàu! Cái khổ là của cải vô cùng tận để thử thách mình, và để hiểu, hiểu cái sự vô cùng tận sẵn có của mình có thể vượt qua sự khổ không?

Cho nên, những người vượt biên của Việt Nam đây, người ta đi ra giữa biển với một chiếc ghe có một chút xíu đó, mà sóng trong cái cảnh trời đất bao la! Rồi cái khổ đó, nói với ai bây giờ? Than thở với ai? “Chỉ có Ông Trời mới biết tôi... tôi khổ, tại sao tôi phải đi?” Nhưng mà cái ý chí vô cùng tận của nó, nó đi tìm sự tự do, nó tìm sự sáng suốt riêng biệt, quy định của trời đất, thì nó cứ việc đi. Mà khổ, nó mình khổ, nó biết nhất định nó sẽ đạt được tới kết quả tốt, để sau này nó làm gì? Nó thực hiện tình thương và đạo đức cho mọi người. Nếu nó còn được sống, nó giúp tất cả mọi người, không có đi hại mọi người. Nhưng mà ngược lại, những người đến đây rồi, đạt được lên đất liền rồi, khổ không mình khổ, không biết cái giá trị của nó, cái hành trình giá trị, bài học quý báu của nó mà được Bề Trên ban bố cho nó để cho nó học, nó tiến hóa, nó tới đây, để giúp người. Nhiệm vụ của nó là thực thi tình thương và đạo đức, nhưng mà nó quên, nó bày ra đủ thứ hết: sát phạt người này, sát phạt người kia, làm việc sai quấy, làm lương tâm bất chánh; rồi tự dẫn lấy sự tăm tối, tự đè nén tâm tư của nó, ăn không được, ngủ không được, rồi sanh ra đạo tặc, giết người, đánh lộn, đủ thứ hết. Cái đó là sự sai lầm, tự chôn sống lấy nó, mà nó không hay. Bởi vì tại sao? Tại vì nó bất thông chơn lý.

(Phật tại ngã)

THƯ TỪ LAI VÃNG

10 - 2 - 1993

Thỉnh gửi ông Tâm

Con là + t m T con
đưa xem 1 quyển sách của ông Tâm (to. Tâm Đạo tập I) từ đây
con cấp dưỡng ngay về con bắt đầu ngớt. Công phụ từ 1 giờ
đến 2 giờ (giờ tự) chớ may là 6 tiếng (kể từ người 1 tiếng)
Nhằm tháng 9

con ở bỏ sát tới nào tâm trí tập trung nhất là lúc soi hồn
nhưng con chưa thấy gì bao giờ cả con ngớt từ 30 đến 40
là lâu nhất lúc ngớt soi hồn con chỉ ngớt được 5 phút chớ
ngớt lâu được vì rất mệt tay lúc soi hồn thì con nghe thấy tiếng
tít tít sau khi bỏ tay ra ngớt công phụ thì chưa thấy gì nữa như
ở trong sách của thầy Tâm thì nói là (sẽ thấy châu như trái lựu)
con cứ nghe hoài mà chưa thấy châu như nào cả. Từ con lại
đang sợ ma nên con cứ mở mắt chớ ở nhiều mắt có sao
gần đây có 1 bà ở bên Mỹ Kế Hà Nội chớ người ta gọi thiền
cho con là Bửu ấy sẽ mở luân xa ở cái ở cột sống
con hỏi thầy là nếu mở rồi thì ở cái luân xa ấy có
mở mãi không và trạng hợp nào thì mắt về có mở được nữa
không? (con đang sợ đề đến biết con không 1 tuần rồi)

thưa ông Tâm tất cả những việc con tu hành này là nhằm
để cầu thoát hay cầu rồi nhân hồn sau này và một điều
mà là con muốn được xuất hồn để xem cảnh giới

con muốn được ông giảng giải cho con rõ thêm
những điều con viết trên đây.

con khai đi kho to copi sách rất đắt tiền. Chớ sách tu hành
quý hiếm lắm ở ngoài được lắm. Và lại ở trước khiếp vì
ân từ đó.

Con mong sự trả lời của thầy Tâm

Con viết thư này là nhờ 1 cháu trai hàng xóm nó cầm hồ sơ sang Canada hỏi báo thưng thư gửi con cháu này nó ở Canada nó về Hà Nội ăn tết đúng ngày 10 tây thì 2 này là nó lên đường con nhờ cháu chú con gửi thư này thì conth tiên đâu mà gửi: (mong thầy hiểu cho con)

Con vào Sài Gòn có việc gì thì con đi kiếm thầy chữa thầy đâu đâu đó con kể chuyện là làm sao gặp được Thầy Tâm Rồi từ đui khiến làm sao con có mẹo quên cho biết từ là thầy ở Canada rồi thì là con lại được biết địa chỉ của Thầy

ho con biết mas thầy - chi báo con
cuối thư con chúc Thầy may mắn

con T o n T

Montreal, ngày 26 tháng 6 năm 93

T con,

Thầy đã nhận được thư con đề ngày 10-2-93 được biết con đang khao khát trong chu trình tiến hóa của tâm linh.

Muốn tu Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì phải nghiên cứu cho rõ ràng, tu để làm gì. Tu sửa tâm linh tiến hóa, càng ngày càng sáng suốt để có cơ hội ổn định tâm lẫn thân. Sự nhịn nhục sẽ được gia tăng, phải có lập trường rõ rệt, không nên diễn tả lòng mê tín dị đoan mà tạo khổ cho chính mình. Sự thật của Pháp Lý Vô Vi KHHBPP là tự khai thác tâm lẫn thân của chính mình, xây dựng nền tảng nhịn nhục, thăng hoa thì hồn mới được nhẹ, tâm mới được yên. Nếu làm ngược lại, ước mong được xuất hồn thì ngăn cách sự tiến hóa vì sự ước vọng mà không thành, biến thể của nó là động, làm chấn động tâm thức, làm sao thấy được cảnh giới thanh nhẹ. Khi không có lập trường và minh xét rõ rệt thì lúc nào cũng sợ ma cả, nhưng không biết được rằng ma do đâu mà có, rồi tự giam hãm tri giác thanh nhẹ của chính mình, tự mình hù mình mà không hay. Xét kỹ lại, ông Phật cũng từ con người tu thành Phật, vậy chúng ta đã mang xác làm người mà không mượn pháp tu để lập lại trật tự thanh nhẹ của chính mình thì sự cảm thức đối với Phật Trời rất xa lạ. Nếu chúng ta bằng lòng tu thì chỉ sợ nhất là con ma lười biếng trong người, nếu cố gắng áp dụng đúng pháp, lần lần lui về thanh tịnh thì chẳng còn ma quỷ trong tâm nữa, lúc nào cũng thanh tịnh và sáng suốt, thì tự nhiên sẽ thấy được những cảnh giới thanh nhẹ và tốt đẹp, phát triển khối óc sáng suốt sẵn có của chính mình, bằng lòng phục vụ tận tình mọi việc trong cuộc sống liên hệ với ta. Tâm thức sẽ được dồi dào và sáng suốt hơn.

Còn về việc mở luân xa, thì chúng ta nên xét người đến mở luân xa đã thật sự được mở chưa? Chính họ chưa mở được thì làm sao mở cho người khác, làm người đã có sự liên hệ, sự chấn động của vũ trụ quang và con người, phải trải qua một cuộc khổ hạnh tại thế, thức tâm, hưởng về chiều nào thì chiều đó sẽ được mở, cũng do hành giả phải tự khai tự đạt mà thôi. Bản thân bất độ hà thân độ: chính họ không làm được cho chính họ, thì làm sao giải quyết được chuyện của người khác. Mỗi người ở thế gian này đều có một khối óc tinh vi của Trời Phật chuyển hóa thì phải tự xét kỹ những gì ta sẽ nhận và sẽ làm, không nên nhận những gì mà chính ta không thể hành triển được.

Chúc con vui tiến và thực hành đúng pháp thì sẽ có kết quả ở tương lai.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 39, 26-09-2021

- Băng chung thiên bạn đạo các nơi : [Đại Hội kỳ 4 Giải Tỏa Phiền Muộn của Nội Tâm](#)

<https://youtu.be/BtpZLOmDtlk>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Cái Xác Là Luật Của Ông Trời - Đức Thầy tại TĐ anh Hạnh Tây Đức 1988

https://youtu.be/iOVoU_P2cJA

Ban video kính mời

THƠ BẠN ĐẠO

Trà Đàm

Trà đàm dưới cốc thầy tôi
Mùi thơm hương thoãng tinh say trà đàm
Anh em bạn đạo bạc bàn
Lại thêm hơi âm tách trà nân lên

Trời thu hơi lạnh sương đêm
Làm cho diệu mát tinh ru luận đàm
Nắng lên hơi ấm mùa thu
Ai đem hình ảnh gián thu vào lòng

Luận đàm giải mở tiến tu
Diu cho kẻ trước người sau kịp về
Tháng thu ngắn ngủi bạn ơi
Trà đàm tiến mãi tình thu không nhoà

Thầy tôi nhắc lại hai mùa
Sau này chỉ có hai mùa xuân thu
Nhân điệp ngày lễ thầy tôi
Anh em cùng hợp trà đàm luận nhau

Sống Vui 11 / 09 /2021
Tống Thị Kiều Cúc (AB)

Thầy ĐI

THẦY đi từ độ đầu thu
Vàng xanh tiếc tiễn thầy về cõi thiên
Thầy đi để lại đàn con
Leo neho lóc nhóc hai hàng lệ rơi

Thầy đi để lại không lời
Sống vui chết sướng, sống buồn chết đau
Thầy đi để lại phúc đầy
Nơi gương đức hạnh từ bi của thầy

Chúng con còn học trần gian
Ngày đêm tu luyện nhớ thầy rèn trui
Bên trên thầy thấy mừng vui
Các con hòa hợp vững bền tiến tu

Người tu chớ dưỡng ý ngu
Tiền xu chớ tính, tình duyên chớ gây
Mắt mày sáng sửa đêm ngày
Trí tâm thanh nhẹ rút hoài trung tim

Sống Vui 11/09/2021
Tống Thị Kiều Cúc (AB)

Thầy

Không Thầy đồ mầy làm nên
Làm người tu đạo chớ quên lời Thầy
Luôn luôn hiếu đức dựng xây
Làm một trò giỏi Đức Thầy độ ban
Ban trò ánh sáng điển vàng
Khai tâm mở trí thanh nhàn nội tâm
Trò luôn để Thầy trong tâm
Ôm Thầy trò ngủ thân tâm an hoà
Kính Thầy như Đấng Mẹ Cha
Công ơn dạy dỗ Thầy là thái sơn
Kiên định dũng mãnh chẳng sờn
Cứu trò chẳng ngại ai hờn trách chê
Trò ngoan cố gắng quay về
Thoát ra cảnh khổ bến mê hồng trần
Thầy đã cứu trò bao lần
Đừng để tạo nghiệp “VONG AN” Tổ Thầy
Dù cho thế sự lây quây
Trò nên dứt khoát nghe Thầy mà tu
Trò mau thoát khỏi ngục tù
Trở về tu đạo trùngthanh hạnh lành
Thầy ban ánh sáng diệu thanh
Giúp trò vui khỏe mạnh lành bệnh tâm
Tâm bệnh là bệnh nội tâm
Trò cần điển lực ngoại xâm chẳng thành
Trò nên tu niệm lòng thành
Tu hành thẳng tiến xứng danh Thầy truyền
Thầy là Cha Mẹ Trời Thiên
Vô Vi Phật Pháp Thầy truyền trò ngoan
Tu hành thanh điển sáng choang
Là trò đạt pháp giàu sang điển lành
Điển thanh có được nhờ hành
Thiền thờ giải trược tâm thành Thầy Thương
Thầy là ánh sáng soi đường
Dắt dìu con trẻ về đường lạc bang
Nguyện làm trò giỏi trò ngoan
Hiếu Trung luôn giữ vẻ vang Đạo mầu
Tình nghĩa Tổ Thầy thâm sâu
Ai ơi! luôn nhớ “ON SÂU TỔ THẦY”

Thủy Bùi Missouri 23/9/2021

BẠ N ĐẠO VIẾT

Sinh hoạt TV Nhẫn Hoà (Tháng 9, 2021) *Kỷ niệm lễ giỗ Đức Thầy TS Lương Sĩ Hằng (1923-2009)*

Hàng năm tháng 9 là tháng đặc biệt đối với hành giả Vô Vi với nhiều sự kiện và kỷ niệm sâu đậm ám áp cảm xúc tâm hồn tưởng nhớ đến người Thầy kính yêu. Tháng 9 năm nay, TVNH có duyên lành lần đầu tiên tổ chức lễ giỗ Đức Thầy, kỷ niệm 12 năm đúng vào ngày **mồng 5 tháng 8 Âm lịch**, nhằm vào thứ Bảy, 11/09/2021.

Lễ giỗ Đức Thầy diễn ra tuy đơn giản, nhưng rất trang nghiêm thanh nhẹ vào giờ Ngọ trưa tại phòng thiền đại giảng đường TVNH. Buổi lễ được bắt đầu với hơn 20 b/đ ngồi tịnh tâm niệm Phật hướng tâm tưởng niệm Đức Thầy khoảng 15 phút, sau đó đến phần dâng hoa thắp nguyện với Thầy khoảng 20 phút, cuối cùng b/đ chung thiên 45 phút. Sau buổi lễ, b/đ quây quần trong buổi ăn chay thân mật cùng chụp hình lưu niệm và hái “lộc” một số trái chính cây trên cành như táo đỏ, các trái lê Mỹ, lê Nhật, lê Tàu, trái sung cùng thưởng ngoạn hòn non bộ, cây cảnh xanh tươi với vài con nai thỉnh thoảng đi dạo trong khuôn viên, với tràn đầy thanh điển của thiền viện Nhẫn Hoà.

o o O o o

Trong ngày đặc biệt giỗ Đức Thầy, huynh trưởng Trần Đình Long ở miền Nam California đã ngoài cửu tuần, luôn gắn bó thâm tình cùng Đức Thầy, bạn đạo Vô Vi và TVNH, có gọi điện thoại chia sẻ cảm xúc tưởng nhớ công ơn Đức Thầy, ân cần nhắc nhở đề nghị với TVNH tổ chức hàng năm 2 ngày lễ đúng vào ngày **Âm lịch** ngày sinh nhật và ngày liêu đạo của Đức Thầy.

Thiền Sư Lương Sĩ Hằng (1923-2009) 	
<u>Sinh nhật</u>	mồng 13 tháng 11 năm Quý Hợi (ngày Tây: 20 tháng 12 năm 1923)
<u>Liêu đạo:</u>	mồng 5 tháng 8 năm Kỷ Sửu (ngày Tây: 23 tháng 9 năm 2009) thọ 86 tuổi.

► TVNH xin thông báo sẽ tổ chức **lễ sinh nhật Đức Thầy Lương Sĩ Hằng**
cùng
Khóa Tịnh Tâm Thanh Lạc trong thời gian 16-19/12/2021

Kính bái,

Phóng sự từ TV Nhẫn Hoà - Olympia, WA 23/9/2021

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính xin Quý Bạn đạo thiên hướng tâm cầu an cho **Bà Phùng Thị Hiền** (là bà của Bạn đạo Đình Thương), sinh năm 1952. Thường trú ở Khối 2, Phường Nghi Thủy, Thị Xã Cửa Lò, Tỉnh Nghệ An, 71 tuổi, bị suy thận độ 4, tiểu đường và biến chứng nguy hiểm.

Kính xin Quý Bạn đạo thiên hướng tâm cầu an cho **Bà Phùng Thị Hiền** được tai qua nạn khỏi.

Bạn đạo Đình Thương cùng gia đình xin thành thật cảm ơn Quý Bạn đạo!

2) Kính xin Quý Bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Mẹ của Bạn đạo Ánh Hồng-Trần Thị Hải là Bà: **Đào Thị Chín**, sinh năm 1933, quê quán Tiêu Động, Bình Lục. Từ trần lúc 18 giờ 30 phút, ngày 18.09.2021 (nhằm ngày 12.08 AL) tại Thôn Mai Động, Xã Trung Lương, Huyện Bình lục, Tỉnh Hà Nam, hưởng thọ 88 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Bạn đạo Trần Thị Hải cùng gia đình xin thành thật cảm ơn Quý Bạn đạo!

3) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho chị của bạn đạo Châu Tú Quyên là bạn đạo **CHÂU XÂU DỨNG** sanh ngày 9 tháng 6 năm 1949 tại Sài Gòn, mất ngày 15 tháng 9 năm 2021 tại Sài Gòn, hưởng thọ 72 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình của bạn đạo Châu Tú Quyên và Châu Xâu Dứng thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

4) Kính xin Quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo, cụ **Nguyễn Văn Hăng** sanh năm 1936, từ trần lúc 16 giờ ngày 21 tháng 09 năm 2021 nhằm ngày 15 tháng 08 năm Tân Sửu, ở ấp Ông Hường, xã Thiện Tân, huyện Vĩnh Cửu tỉnh Đồng Nai, Việt Nam. Hưởng thọ 86 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ

Thành thật cảm ơn Quý bạn đạo

Thiền Viện Tâm Linh Tự Cứu